

GUSTAV KLIMT - "Beech Grove I", 1902

Orquestra
Simfònica
Sant Cugat

#4

Concerts de Clàssi

2018-2019

GRAN CONCERT SIMFÒNIC

28 de febrer de 2019 - 21 h

Orquestra Simfònica Sant Cugat

#4 GRAN CONCERT SIMFÒNIC

Orquestra Simfònica Sant Cugat

Guillermo Pastrana, violoncel
Michał Nesterowicz, director convidat

Fotos Orquestra: Mané Espinosa

L'orquestra

Director convidat, **Michał Nesterowicz**

Primers Violins

Laia Pujolas Casadevall (concertino)
Geert Hendrik Krosenbrink
Inés Sanchis Carretero
Nausica Berni Martín
Ana Kovacevic
Isabel Archs Sesé
Joaquín Peláez Aldana
Clara Núria Joan Marí
Marta Escoz i Balaguer
Pau Gomila Garriga

Laura Jover Miñarro
Santiago Burgos i Tarrida
Albert Madero Delgado

Violoncels

Julià Borràs i Querol
Andrea Peiron Martín
Sara Guri Casallachs
Marta Pons Garcia
Albert Martín Flores
Mabel Sánchez Gutiérrez

Fagots

Pablo Villa Bulnes
Eric Willy Galobardes

Trompes

Marina Romo Vivancos
Cristina Cortés Panyella
Sebastià Rio Serracarabasa
Catalina Maria Terrasa Garau

Trompetes

Josep Juan i Pomes
Marc Solanelles Campà

Tubes

Enric Mestre Gras
David Calvet Amaro
Oscar Emilio Dulanto Lara

Trombons

Antonio José Martí Placer
David Calvet Amaro
Oscar Emilio Dulanto Lara

Percussió

Enric Albiol Carreras

Segon Violins

Beatriz Lizarte Martín
Sara Ruiz Guerrero
Beatriz Gutiérrez Castañón
Borja Peirón Martín
Elisenda Prats Bruguera
Meritxell Tiana Alsina
Joan Bosch Daniel
Meritxell Nicolau Teixidó
Morelba Eduardo Muñoz

Contrabaixos

Artur Regada Matas
Carles Rambla Tió
Miroslaw Szaradowski (Mirek)

Flautes

Mayte Santos Pérez
Paula Sirvent Raga
Núria Tauler Lopez

Oboès

Enric Tudela Pallerola
Berta Gasull Altisent

Clarinetes

Toni Rocosa Girbau
Juan Pardo Fernández

Violes

Albert Flores Freixanet
Cristina Romaní Quinto
Lluís Martínez Martínez
Victor Mateo Nebot

Repertori

Variacions sobre un tema rococó, op. 33, per a violoncel i orquestra de **Piotr Ilitx Txaikovski**

22'

- Moderato assai quasi Andante - Thema: Moderato semplice
- Var. I: Tempo della Thema
- Var. II: Tempo della Thema
- Var. III: Andante sostenuto
- Var. IV: Andante grazioso
- Var. V: Allegro moderato
- Var. VI: Andante
- Var. VII e Coda: Allegro vivo

Guillermo Pastrana, violoncel

intermedi

Simfonia núm. 5 de **Piotr Ilitx Txaikovski**

60'

- Andante - Scherzo (Allegro con anima) (mi menor)
- Andante cantabile, con alcuna licenza - Non Allegro
- Andante maestoso con pianoso (re major)
- Valse: Allegro moderato (la major)
- Andante maestoso - Molto assai e molto maestoso - Allegro vivace (mi major → mi menor → mi major)

Teatre-Auditori Sant Cugat

28 de febrer de 2019 - 21 h

Compositors de la temporada

Gioachino Rossini
1792-1868

Felix Mendelssohn
1809-1847

Johann Strauss (Jr.)
1825-1899

Eduard Strauss
1835-1916

Emile Waldteufel
1837-1915

Piotr I. Txaikovski
1840-1893

Rimski-Kórsakov
1844-1908

Hubert Parry
1848-1918

Edward Elgar
1857-1934

Ralph V. Williams
1872-1958

Gustav Holst
1874-1934

Juli Garreta
1875-1926

Irving Berlin
1792-1868

Sergei Prokofiev
1891-1953

Darius Milhaud
1892-1974

Dmitri Xostakóvitx
1906-1975

Benjamin Britten
1913-1976

Vincent Persichetti
1915-1987

Wojciech Kilar
1932-2013

Claude-M. Schönberg
1944

Paul Hart
1945

Salvador Brotons
1959

Julie Giroux
1961

Miquel Ortega
1963

David Bozzo
1980

Comentari

per David Puertas Esteve

■ **Variacionsrococó, op. 33** de **Piotr I. Txaikovski**

■ **Simfonia núm. 5** de **Piotr I. Txaikovski**

La música de **Txaikovski** amaga un gran secret: ¿com s'ho va fer per crear obres plenes de llum, de ritme i de color amb una vida tan trista i turmentada com la seva? No va ser un home feliç però, en canvi, la seva música encomana alegria des del primer compàs.

Conservatori de Moscou, 1866

La música va ser, per a Txaikovski, la salvació. Va ser una persona molt introvertida, plena d'inseguretats, malaltissa, molt turmentada per la seva més que probable homosexualitat no declarada (situem-nos a mitjans del segle XIX a Rússia!)... Però la música li va donar vida, llum, color i esperança. Va morir als 53 anys, però ja ens havia deixat obres meravelloses com els ballets *El Llac dels cignes* o *El Trencanous*, l'òpera *La dama de piques*, les simfonies, les obertures, el *Souvenir de Florència*, el *Concert per a piano* i tantes d'altres.

Els intel·lectuals russos i els poders fàctics del moment se'l van mirar sempre sota sospita, com si fos un artista massa afílo-occidental com per ser considerat vertaderament rus. Així i tot, les seves obres tenen un caràcter innegablement eslau que apareix de forma espontània. *Les Variacions rococó* conformen una obra directa, sense res a amagar, que neix del joc, de la broma i de l'optimisme. El sentit lúdic és palès des de l'exposició del tema i finals contrastos que anem trobant en les set variacions. El virtuosisme enlluernador que s'exigeix a l'interpret té molt a veure amb les propostes que va fer el violoncel·lista encarregat de l'estrena, Wilhelm Fitzenhagen —amic de Txaikovski i company de claustre al Conservatori de Moscou—, que la va estrenar el 1877 a Moscou.

La Cinquena simfonia va ser plantejada al març de 1888, composta al juny i estrenada al novembre. La seva composició li va costar grans esforços: "Em sembla que no tinc la facilitat d'abans, ni una disponibilitat permanent de material musical". Malgrat que no va escriure cap programa concret per a l'obra, podem seguir-la a partir d'unes anotacions que va fer: "Primer moviment: Submissió total davant el destí o, el que és el mateix, davant la predestinació ineluctable de la providència. Segon: murmuris, dubtes, retrets. No seria millor lliurar-se completament a la fe? El programa és excel·lent si aconseguixo realitzar-lo!" El tema musical del destí apareix en diferents formes als quatre moviments i el final és força ambigu: apareix el tema del destí de nou, però amb un plantejament gens conclouent que ens convida a pensar que la fe s'ha imposat, encara que només hagi pogut desviar el destí durant una estona.

Castell d'Orawa a la frontera entre Polònia i Eslovàquia

El proper concert

#6

ELS PLANETES DE HOLST

21 de març de 2019 - 21 h

Michał Nesterowicz Guillermo Pastrana

Director convidat *Violoncel*

"Michał Nesterowicz pertany al grup d'artistes que no deixa indiferent a ningú. Les emocions extraordinàries, l'expressió dels gestos, intel·ligència i imaginació musicals es concreten en concerts espectaculars". Ruch Muzyczny. Director polonès, nascut a Wroclaw, Michał Nesterowicz és llicenciat per l'Acadèmia de Música de la seva ciutat natal, havent cursat l'especialitat de Direcció a les ordres del professor Marek Pijarowski, acabant-la amb menció especial el 1997.

Dos anys després va ser finalista del Concurs Internacional de Direcció de Grzegorz Fitelberg a Katowice, Polònia. El 2004, a l'edat de 29 anys, va ser nomenat Director Artístic de l'Orquestra Filharmònica Bàltica de Gdansk. En 2008 va guanyar el Concurs Internacional de Direcció d'Orquestra de Cadaqués. Després va ser designat Director Titular de l'Orquestra Sinfònica de Chile, on va treballar fins a finals de 2011.

A Polònia col·labora amb les millors orquestres, com l'Orquestra Filharmònica Nacional de Varsòvia, Orquestra Sinfònica Nacional de la Ràdio Polonesa de Katowice, Orquestra de l'Acadèmia Beethoven i Orquestra Sinfonietta de Cracòvia. En l'àmbit internacional, ha dirigit la Wiener Kammerorchester, Sinfònica de Tenerife, OBC, Camerata Israel de Jerusalem, Orquestra Sinfònica de Puerto Rico, Orquestra Sinfònica do Estado de São Paulo i Spokane Symphony de Washington entre d'altres.

Entre els seus propers projectes s'inclouen concerts amb l'Orquestra Sinfònica de Tenerife, la Royal Liverpool o la Brussels Philharmonic, etc.

www.michalnesterowicz.com

Guillermo Pastrana és un dels grans talents de la interpretació actual a Espanya, la qual cosa el va fer creditor del Premio Ojo Crítico de Radio Nacional 2014 i del Premio Granada Joven el 2015. Va néixer a Granada el 1983 i va començar els seus estudis als sis anys al conservatori d'aquesta ciutat. El violoncel ha estat des de llavors la seva vida. Als 17 anys va començar el seu perfeccionament a l'estranger. Aquest trajecte de la seva vida va culminar amb l'ampliació dels seus estudis amb Ivan Monighetti a Basilea (Suïssa) on resideix actualment.

Enaltit per la crítica, el públic i els grans professionals amb els quals ha col·laborat, tots coincideixen a destacar la seva musicalitat, la qualitat del seu so, afició i perfecció tècnica, a més del seu carisma sobre l'escenari.

A Espanya, ha obtingut grans èxits al costat de les més destacades orquestres del nostre país sota la direcció de grans directors com Michał Nesterowicz, Paul Daniel, Kazuki Yamada, Alejandro Posada, Aldo Ceccato, Antoni Wit, Álvaro Albiach, Miguel Harth-Bedoya i Damian Iorio, entre d'altres.

Compagina la seva activitat concertística amb la docència. Imparteix classes magistrals a Espanya i l'estranger, ha col·laborat com a professor convidat de la Universitat de Música de Medellín (Colòmbia), professor de l'Academia Orquestal d'aquesta ciutat i el 2013 fou professor de violoncel de la Orquestra Joven de Andalucía.

Els seus propers compromisos el portaran a tocar amb nombroses orquestres espanyoles i estrangeres.

www.guillermopastrana.com

Orquestra Simfònica Sant Cugat

Cor Vivaldi, petits cantors de Catalunya. Oscar Boada, director
Josep Ferré, director

Repertori

Pompa i Circumstància No.4, d'**E. Elgar**
Sentimental Saraband de **Benjamin Britten**
Obertura "Les vespes", de **Ralph Vaughan Williams**
Himne "Jerusalem", d'**Hubert Parry**

intermedi

Els Planetes, op. 32, de **Gustav Holst**

Mart, el portador de la guerra.

Venus, el portador de la pau.

Mercuri, el missatger alat.

Júpiter, el portador de l'alegria.

Saturn, el portador de la vellesa.

Urà, el màgic.

Neptú, el místic.

Anglaterra ha estat, en els darrers 400 anys, un terreny ben abonat per a la música clàssica però després dels grans èxits de Henry Purcell (abans de l'any 1700), la nòmina de compositors autòctons rellevants va caure en picat. No va ser fins a finals del XIX i principis del XX que van poder tornar a treure pit amb autors de la casa. De cop, la llista va començar a ser nombrosa: Parry, Elgar, Vaughan Williams, Holst, Tippett, Berkeley, Britten... Música per als reis, per al poble i per a l'univers.

Els planetes és una suite orquestral formada per set moviments, cadascun dels quals porta el nom d'un planeta i un subtítol que explica la seva funció característica. Obra per a gran orquestra simfònica i cor de veus blanques que li donen un aire misteriós i inquietant, sobretot quan s'arriba al planeta Neptú, a prop de la frontera imaginària entre el sistema solar i l'univers exterior.

Orquestra Simfònica Sant Cugat

Fundació Privada
MÚSICA SIMFÒNICA I DE CAMBRA

Patrocinador fundador:

Amb la col·laboració de

